

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Fra Piazza del Popolo · I

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Fra Piazza del Popolo", i Bergsøe, Vilhelm: *Fra Piazza del Popolo*, udg. af Flemming Conrad ; Lars P. Romhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1988], s. 552. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsoev01ny-shoot-idm139673027770640/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Piazza del Popolo

kredse i Rom i fortid og næsten samtid, koleraen i København i sommeren 1853, bohème- og ungdomslivet blandt mere eller mindre velhavende i København og omegn i samme periode: disse skildringer skal sandelig forestille, hvordan det var! Og både nogle af de mest udprægede personer – som den gamle kunstner blandt de fortællende i Rom og Brandt blandt de skildrede i København – har let identificerbare modeller, som det i nogen grad må have været meningen man skulle genkende i figurerne hos Bergsøe.

Her er der særlig tænkt på figurens sociale rolle og personlige væremåde, men i det mindste i et par tilfælde gælder det hovedbegivenheden i en hel, mere eller mindre pinlig personskæbne, der har kunnet genkendes fra det virkelige liv, og som Bergsøe har gjort brug af til vigtige knudepunkter i det fortalte. I manuskriptet til bogen stod der interessant nok ikke *Livsbilleder*, men – mere intrigorienteret – *Livsbegivenheder* i undertitlen.

I yderste konsekvens har *Fra Piazza del Popolo* da fremstår som en art nøglefortælling, en virkelighedsafbildning med visse navneskul, næsten som – inden for den omgivende fiktion – »Holmgreens Manuscript» er det. Mere forsigtigt og sikkert kan man anse Bergsøes bog for en fortælling med modeller og miljøer fra det virkelige liv.

Fra 2. udgave af bogen (1870) er undertitlen ændret til *Novelle-Cyclus*. Hermed er peget på opbygningen som en række af fortællinger inden for en primært fortalt ramme – altså hvad man kalder en ramme-fortællingskreds. Som det ofte er tilfældet i ramme-fortællingskredse, bliver de enkelte indlæg eller fortællinger foredraget som tidsfordriv i en mere eller mindre penibel ventetid, medens man afventer, at en farlig frist overstås.

Steder, hvor hovedparten af fortællingerne gives til bedste, er, som angivet i bogens hovedtitel, Piazza del Popolo; og ventetiden er de første dage af maj under lægen Verners udeblivelse, kidnapning m.v.

Verner begiver sig ud om aftenen »den første Mai» (s. 11), og lægen Aabye fortæller *Tordenskyen* til de tilbageblevne skandinaver på Piazza del Popolo (men altså ikke påhørt af Verner, ligesom Aabye selv er fraværende sidenhen under halvdelen af *Holmgreens Manuscript*, jf. s. 394; tilhørekredsens sammensætning, såvel positivt som negativt, er en vigtig omstændighed). De følgende dage fortæller – eller oplæser – andre deres bidrag til at fordrive den penible ventetid.